

10 χρόνια του πρώτου ορφανοτροφείου στην Κένυα

/ [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

ΚΕ1-670x422

Πριν δέκα χρόνια, ενημερωθήκαμε για την ανάγκη στήριξης ορισμένων απροστάτευτων και εγκαταλελειμμένων παιδιών. Πεισμένοι για την αναγκαιότητα να ανταποκριθούμε, αναζητήσαμε ένα δικό μας χώρο, για να στεγάσουμε όλα αυτά τα παιδάκια που εμείς τούς δίνουμε φαγητό, πληρώνουμε τα δίδακτρά τους, τα ντύνουμε και τόσα άλλα.

Θεέ μου! είπα μέσα μου, θα τα καταφέρουμε; Χωρίς χρήματα θ' αρχίσουμε, χωρίς καμιά προετοιμασία. Ήδη στον κατάλογο υπήρχαν δεκαπέντε υποψήφια παιδάκια. Αλλά πώς θα αρχίζαμε; Με ποιες προδιαγραφές, ποια προγράμματα, ποια πρόσωπα, ποιες προοπτικές και προ παντός σε ποιο χώρο, με τι προσωπικό; Όλα, εδώ στην Αφρική, λειτουργούν μ' ένα θαύμα. Ο κάθε άνθρωπος έχει κληθεί στον αγώνα του για ένα συγκεκριμένο σκοπό και πίσω από τις ενέργειές του υπάρχει το σχέδιο του Θεού.

Η ιδέα ήταν αξιόπαινη και οπωσδήποτε θα πρόσφερε μεγάλες και πολύτιμες υπηρεσίες στα παιδάκια. Πριν από αρκετά χρόνια η Μητρόπολη φιλοξενούσε μια γυναικεία μοναστική αδελφότητα. Τα κτήρια υπήρχαν αλλά μετά την αποχώρησή τους παρέμειναν κλειστά και ερειπωμένα. Έτσι βρέθηκε και αξιοποιήθηκε ο χώρος.

Εδώ, στην ιεραποστολή, λέμε, πάντα, όταν θέλουμε ν' αρχίσουμε κάτι «Κάνουμε το σταυρό μας και προχωρούμε». Συζητήσαμε, τα βάλαμε όλα κάτω, με κάθε λεπτομέρεια και ήδη το νερό άρχισε να κυλά μέσα στο ποτάμι. Επισκεφθήκαμε το χώρο και έγιναν οι πρώτες ετοιμασίες. Βρήκαμε ανθρώπους της περιοχής που θα στελέχωναν το χώρο.

Μια στιγμιαία απόφαση, σήμερα, τιμά το όνομα της Ορθοδοξίας, όχι μόνο στην περιοχή αλλά και στην Κένυα γενικότερα, γιατί τελικά έγινε ένα πρότυπο ορφανοτροφείο. Αρχίσαμε με τριάντα πέντε παιδάκια. Έτσι, μπήκαμε σε μια νέα φάση στην ιστορία της εξωτερικής ιεραποστολής εδώ στην Κένυα.

Η προσπάθειά μας γινόταν γνωστή, όταν είχαμε επισκέπτες εκτός Κένυας. Έβλεπαν ότι η προσπάθεια ήταν ειλικρινής και βοηθούσε μια μερίδα παιδιών που είχαν πραγματική ανάγκη προστασίας. Στο μεταξύ, ανάμεσα στο προσωπικό, συμπεριλήφθηκε ένας ιεροσπουδαστής, που ήταν θύμα του εμφύλιου πολέμου στο Κογκό, και που τελικά ανέλαβε τη διεύθυνση του όλου έργου, δείχνοντας ζήλο και παραδειγματική αφοσίωση, μιας και ο ίδιος είχε χάσει τους γονείς του και είχε προσωπική πείρα· ζούσε το δράμα της ορφάνιας.

Κάναμε ό,τι περνούσε από το χέρι μας, για να βεβαιωθούμε ότι είχαν τα πάντα και δεν τους έλειπε τίποτε. Ο ιεροσπουδαστής μας ήταν ο υπεύθυνος, όχι μόνο για να προστατεύει τα παιδιά και να τους δίνει κουράγιο, αλλά ήταν εκείνος που τελικά τους κατηχούσε στην ορθόδοξη πίστη. Δίπλα ακριβώς, ήταν η ενορία του Αγίου Νικοδήμου, όπου κάθε Κυριακή τα παιδάκια αυτά εκκλησιάζονται και συμμετέχουν στα μυστήρια της Εκκλησίας μας. Τελικά, ύστερα από βαθιά και ενδεδειγμένη κατήχηση, τα παιδιά βαπτίζονται και γίνονται πλήρη μέλη της Μιας, Αγίας, Καθολικής και Αποστολικής Εκκλησίας μας.

Πέρασαν ήδη σχεδόν δέκα χρόνια. Οι ανάγκες αυξήθηκαν. Σήμερα φιλοξενούνται

εκατόν πενήντα παιδάκια. Ο χώρος χρειαζόταν περισσότερα κτήρια και σχεδόν ανακατασκευή. Η οργάνωση «Σοφία για τα παιδιά», που εδρεύει στην Κύπρο, ανέλαβε εξ ολοκλήρου την κατασκευή όλου του νέου οικοδομικού συγκροτήματος. Με ιδιαίτερη ευαισθησία και προδιαγραφές άριστες, ολοκληρώθηκαν οι εργασίες της κατασκευής των νέων κτηρίων που συμπεριλαμβάνουν μεγάλη και άνετη τραπεζαρία – κουζίνα και χώρους ξεχωριστούς για τη φιλοξενία των αγοριών και των κοριτσιών του ιδρύματος.

Επίσης, δημιουργήσαμε για τις ανάγκες των παιδιών πλήρες νηπιαγωγείο και δημοτικό. Εδώ θα πρέπει να αναφέρουμε ότι ήδη κτίστηκαν ακόμα δύο ορφανοτροφεία, τα οποία θα λειτουργήσουν σύντομα. Ήδη, την Τρίτη 21 Μαΐου έγιναν τα επίσημα εγκαίνια του ορφανοτροφείου, που βρίσκεται στην περιοχή της Λαϊκίπιας.

Ευχαριστούμε τον Κύριο που ευλογεί τόσο πλούσια το έργο της Εκκλησίας μας στο χώρο της ιεραποστολής.

† Ο Μητροπολίτης Κένυας Μακάριος

Πηγή: ierapostoles.gr